

Sak 14/03

REGULERING AV FISKET ETTER SEI NORD FOR 62°N I 2004

1. SAMMENDRAG OM ENDRINGER I FORHOLD TIL ÅRETS REGULERINGER

Nord for 62°N har Fiskeridepartementet fastsatt en totalkvote på 169.000 tonn. Etter fradrag til tredjeland, gir dette norske fiskere en kvote på 154.000 tonn. Dette er samme totalkvote som i år slik at reguleringsopplegget fra 2003 for norske fisker i hovedsak kan videreføres.

2. BESTANDSSITUASJONEN

2.1. NORD FOR 62°N

I følge ACFM tilsier en «føre var» forvaltning av sei nord for 62°N at gytebestanden bør være større enn 150.000 tonn (B_{pa}) og at fiskedødeligheten holdes under 0,26 (F_{pa}). Gytebestanden er nå estimert til å utgjøre 438.000 tonn i 2003, altså langt over foreslått B_{pa} . I 2003 er fiskedødeligheten foreløpig anslått til 0,23, dvs. under (F_{pa}). For 2003 tilrår ACFM at fiskedødeligheten bør være lavere enn 0,26 (F_{pa}), og at det samlede uttaket fra fisket bør ligge under 186.000 tonn.

3. SEIFISKET NORD FOR 62°N

3.1. GENERELT OM FISKET I 2003

Totalkvoten av sei nord for 62°N ble fra årets begynnelse fastsatt til 164.000 tonn, hvorav 10.000 tonn ble avsatt til andre lands fiske. Den norske kvoten fordelt på de ulike gruppene og fangst pr 9. november fremgår av tabell 1 nedenfor.

Tabell 1 Gruppekvoter og landet kvantum.

Redskapsgruppe	Gruppekvote	Landet kvantum pr 9. november.	Rest
Not	38.500	40.089	-1.589
Trål	56.980	48.952	8.028
Konvensjonelle	58.520	35.317	23.203
Sum	154.000	124.358	29.642

3.2. NOTFISKET

Økningen i deltakelsen i seinotfisket fra 1997 til 1998 førte til at det i 1999 ble innført en regulering for å hindre ytterligere ekspansjon. Deltakelsen i seinotfisket nord for 62°N i 2003 ble regulert ved at det ble satt som krav at fartøy mellom 13 og 27,5 m sl. må ha hatt adgang til å delta i seinotfisket i 2002. Seinotfisket med fartøy over 90 fot (27,5 meter) er konsesjonsbelagt. Det er 6 fartøy som har slik konsesjon.

På Reguleringsrådets møte i desember 2002 var det enighet om å dele seinotgruppen inn i tre lengdegrupper, se tabell 2. I praksis er imidlertid de tre gruppene samregulert.

Tabell 2 Gruppekvoter og landet kvantum, fartøy som fisker med sei med not

Redskap	Gruppekvoter	Andel	Fangst pr 9.11.03	Rest
Under 15 meter	3.888	(8,8%)	2.888	1.000
15 –20,99 meter	7.584	(19,7%)	4.428	3.156
21 meter og over	27.528	(71,5%)	32.773	-5.245
Sum	38.500		40.089	-1.589

Pr 9. november er det fisket 40.089 tonn sei med not, dvs. 1.589 tonn mer enn gruppekvoten. Notfisket har ikke blitt stoppet, bl.a. på grunn av at den konvensjonelle flåten ikke forventes å utnytte sin tildelte kvote.

Fangsttallet omfatter et kvantum på 360 tonn sei registrert på 71 ringnotfartøy, i all hovedsak tatt som bifangst i ringnotfisket etter NVG-sild.

Fisket var periodisert ved at 40% av gruppekvoten ble avsatt til et fiske før 13. juli og 60% til et fiske etter 14. juli.

Notfisket har som før vært regulert med differensierte maksimalkvoter som vist i tabell 3.

Tabell 3 Maksimalkvoter 2003

Fartøy-lengde	Maksimal-kvote 1/1 2003
under 15 m	182
15 - 20,9	273
21 - 22,9	369
23 - 25,9	443
Over 26 m	514

Maksimalkvotene ga en overregulering på anslagsvis 80% ved årets begynnelse. Maksimalkvotene ble økt med 50% 5. september, og opphevet 1. oktober.

Pr 9. november er det 188 fartøy mellom 13 og 27,5 meter og 3 fartøy over 27,5 meter som har deltatt i seinotfisket nord for 62°N. Pr samme dato er det i alt 19 fartøy under 13 meter som har deltatt i seinotfisket.

3.3. FISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

Det ble fastsatt en gruppekvote på 58.520 tonn for fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper i 2003. Tabell 4 viser kvotefordelingen mellom de ulike kvoteordningene i den konvensjonelle flåten samt fangst og restkvoter pr 9. november.

Tabell 4 Gruppekvoter og landet kvantum, fartøy som fisker med konvensjonelle redskaper

Redskap	Gruppekvoter	Fangst pr 9.11.03	Rest
Over 28 meter	6.437	5.313	1.124
0 – 14,99 meter med samlekvote	26.905	14.959	11.946
15 – 27,99 meter uten samlekvote	16.986	10.777	6.209
Gruppe II med samlekvote	8.193	4.268	3.925
Sum	58.521	35.317	23.204

Fartøy under 28 meter som ikke var regulert med samlekvote, kan fiske inntil 16.986 tonn, mens fartøy under 15 meter med samlekvote har en seikvote på 26.905 tonn. Gruppekvoten til fartøy mellom 15 og 28 meter var ikke periodisert fra begynnelsen av året.

Svak fangstutvikling førte til at maksimalkvotene for fartøy mellom 15 og 28 meter ble først økt to ganger i løpet av året og deretter opphevet 1. september. Den svake utviklingen skyldes i første rekke lave priser og varierende tilgjengelighet.

3.3.1. Fartøy på 28 meter og over

I 1998 ble deltakelsen i seifisket med garn for fartøy på 28 meter og over begrenset ved at bare fartøy som hadde deltatt i garnfisket etter sei i ett av årene 1995-1997 fikk adgang til å delta.

I 2003 ble gruppekvoten fastsatt til 6.437 tonn hvorav 750 tonn ble avsatt til dekning av bifangst. Gruppekvoten utgjør 11,9% av den samlede gruppekvoten til konvensjonelle redskaper. Det ble videre fastsatt en generell maksimalkvote på 300 tonn pr fartøy. Svak utvikling i fisket førte til at maksimalkvoten først ble økt til 400 tonn 1. august og deretter til 500 tonn 13. november.

Maksimalkvoten på 300 tonn ved årets begynnelse medførte en overregulering på ca. 16% av den disponible kvoten for garnfisket etter sei, dvs 5.687 tonn (6.437 – 750).

15 fartøy har deltatt i det direkte garnfisket etter sei nord for 62°N i 2003, og pr 9. november er det fisket i alt 5.313 tonn. Fartøy på 28 meter og over uten deltakeradgang i garnfisket kan ha inntil 50% sei som bifangst så lenge fisket er åpent.

3.3.2. Fartøy under 28 meter gruppe I

På Reguleringsrådets møte i desember 2002 var det enighet om at fartøy mellom 15 og 27,99 m skulle reguleres med en samlet gruppekvote som vist i tabell 4.

Fartøy i den konvensjonelle flåten under 28 meter ble fra årets begynnelse regulert med maksimalkvoter. Fartøy under 15 meter i gruppe I var regulert med samlekvote, mens fartøy mellom 15 og 27,99 var regulert med maksimalkvoter.

Tabell 5 viser maksimalkvotene slik de var fra årets begynnelse og de endringer som er foretatt for fartøy over 15 meter .

Tabell 5 Maksimalkvoter

Lengdegruppe	Maksimalkvoter 1.01 2003	Tilleggs- kvoter 22.04	Tilleggs- kvoter 7.08	Maksimal- kvoter pr 31.08
0 – 6,99 meter sl.	20			20
7 – 7,99 meter sl	23			23
8 – 14,99 meter sl	26			26
9 – 14,99 meter sl	29			29
10 – 14,99 meter sl	32			32
11 – 14,99 meter sl	35			35
12 – 14,99 meter sl	38			38
13– 14,99 meter sl	41			41
14 – 20,99 meter sl	44			44
15 –20,99 meter sl	75	37,5	56,5	169
21 –27,99 meter sl	100	50	75	225

For fartøy på 15 meter og over ble maksimalkvoten økt med 50% 22. april, og deretter økt på nytt med 50% 7. august. Maksimalkvotene ble opphevet 1. september.

Maksimalkvotene ved årets begynnelse ga en teoretisk overregulering av gruppeknoten på hele 164% fra årets begynnelse.

3.3.3. Fartøy under 28 meter gruppe II

Tabell 6 viser de gjeldende maksimalkvotene for fartøy i gruppe II.

Tabell 6 Maksimalkvoter gruppe II

Lengdegruppe	Fartøy regulert med samlekvoter maksimalkvoter 1.01 2003
0 – 7,99 meter sl.	6
8 – 9,99 meter sl.	8,4
10– 14,99 meter sl	9,6
Over 15 meter sl	11,4

Fartøy i gruppe II har pr 9. november fisket 4. 268 tonn av en gruppekvote på 8.193 tonn.

3.4. TRÅLFISKET ETTER SEI

Den samlede trålknoten nord for 62°N er på 56.980 tonn sei. Det ble avsatt en kvote på 1.000 tonn til dekning av bifangst i trålfisket etter øyepål, tobis og sild. Den resterende kvoten ble fordelt med 45.584 tonn til torsketralerne og 10.396 tonn til seitrålerne.

Tabell 7 viser kvantumsutviklingen for trålfisket etter sei nord for 62°N fordelt på torsketralere, trålere med seitråltillatelse og trålere med nordsjø-/industritråltillatelse.

Tabell 7 Fangstutvikling i 1.000 tonn rund vekt

Trålgruppe	1996	1997	1998	1999	2000	2001	2002	2003 ¹
Torsketralere	53,8	40,1	38,8	39,4	36,3	36,5	55,2	38,8
Seitrålere.	12,2	8,6	9,5	9,4	7,9	8,2	9,3	10,2
Bifangst industritrål o.a.	1,4	0,8	1,1	0,7	0,8	2,7	0,5	0,4
Total	67,4	49,5	49,4	49,5	45,0	47,4	65,0	49,4

¹ Fangst Pr 9. november

Av tabell 7 fremgår det sluttseiddelførte kvantum sei som blir tatt som bifangst i trålfiske etter øyepål og vassild, samt trålfiske etter NVG-sild. I 2001 økte denne bifangsten sterkt sammenlignet med tidligere år. Trålere som driver industrifiske kan som kjent ha inntil 20% bifangst av torsk, hyse og sei til sammen, regnet i rund vekt av fangsten ombord. Spørsmålet om bifangst av sei i industritrålfisket blir for øvrig drøftet nærmere under punkt 4.5 om reguleringer av trålfisket etter sei nord for 62°N i 2004.

3.4.1. Seitrålerne

Seitrålernes gruppekvote på 10.396 tonn ble fordelt på fartøy med fartøykvoter på følgende måte:

Tabell 8 Seitrålernes fartøykvoter og kvotefaktorer i 2003

Lengdegruppe	Kvotefaktor	Antall	Fartøykvote
Fartøy under 21 m	0,35	1	281
Fartøy under 250 BRT og mellom 21 og 33 meter	0,75	6	602
Fartøy mellom 250 BRT og 400 BRT og under 34 meter	0,85	6	682
Fartøy over 400 BRT og 34 meter	1,00	3	803

Da kvoteutnyttelsen ved utgangen av august var noe svakere enn forventet, ble seitrålernes fartøykvoter økt med 20% den 5. september.

Pr 9. november har seitrålerne fisket 10.191. tonn av kvoten på 10.396 tonn, og det gjenstår bare 205 tonn av gruppekvote. Da flere fartøy på det nærmeste har tatt sine kvoter, er fisketakten i øyeblikket relativt lav, men fisket kan bli stanset i nær framtid.

3.4.2. Torsketrålere

Torsketrålernes gruppekvote på 45.584 tonn ble fordelt som fartøykvoter på fartøy etter følgende kvotefaktorer og fartøykvoter:

Tabell 9 Torsketrålernes fartøykvoter og kvotefaktorer i 2003

Trålgruppe	Kvotefaktor	Fartøykvote
Fabrikktrålere	1,32	663
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	502
Småtrålere	0,58	291

Disse fartøykvotene innebar en overregulering på vel 9% fra årets begynnelse.

På grunn av en lavere kvoteutnyttelse enn forventet, ble også torsketrålernes fartøykvoter økt med 20% den 5. september, slik at fartøykvoten i øyeblikket er på 796 tonn for fabrikktrålere, 603 tonn for ferskfisktrålere og 350 tonn for småtrålere.

Pr 9. november har torsketrålere fisket 38.821 tonn av kvoten på 45.584 tonn. I tillegg kommer en innrapportert fangst på 5.590 tonn fra fabrikktrålere som ennå ikke er levert, slik at det gjenstår 1.073 tonn av gruppekvote. Det er i øyeblikket også relativt lav aktivitet i torsketrålernes fiske, men også her kan det likevel bli aktuelt å stoppe fisket i nær framtid.

4. FORSLAG TIL REGULERINGER I SEIFISKET NORD FOR 62°N I 2004

4.1. GENERELT

Fiskeridepartementet har fastsatt TAC til 169.000 tonn. Det er avsatt 15.000 tonn til tredjeland, slik at den norske totalkvoten blir 154.000 tonn, det samme som i 2003. Forslag til reguleringsopplegg for 2004 følger i store trekk reguleringsopplegget i inneværende år, bl.a. fordi kvotestørrelsene i 2004 vil være lik årets kvoter.

4.1.1 Agnfiske

S/L Fiskernes Agnforsyning har i brev av 3. oktober 2003 anmodet om at det avsettes egne kvoter av sei, makrell og sild til bruk som agn og som administreres av laget. Slik søknad har også vært fremmet tidligere.

Representantskapet i S/L Fiskernes Agnforsyning uttrykte i et enstemmig vedtak fra 2001 bekymring for kystlinefiskets framtid på grunn av prisoppgang på sild og makrell. I vedtaket het det:

”Det må avsettes et begrenset kvantum øremerket til agn. En ber om et kvantum makrell oppad på 1500 tonn, samt sild oppad til 1500 tonn. Dette kvantum fordeles likt mellom hav og kyst. Til orientering har samtlige kystfiskefartøyer med eiere på blad B anledning til å delta i kystnotfisket etter sild. Samtlige har anledning til å fiske sild til eget agn.”

Forslaget ble sendt på høring til fylkesfiskerlagene i Finnmark, Troms, Nordland og Midt Norge. Fiskerlagene i Finnmark og Troms gikk inn for forslaget, mens fiskerlagene i Nordland og Midt Norge gikk i mot. På grunn av motstridende innstillinger fra fylkeslagene ble det ikke fremmet søknad slik representantskapet gikk inn for.

Styret i S/L Fiskernes Agnforsyning SL behandlet saken om felles agnfiske høsten 2002 og fremmet søknad om egne agnkvoter til lineegning på 500 tonn sei, 1500 tonn makrell og 1500 tonn sild.

S/L Fiskernes Agnforsyning forutsetter her en ordning der rederienes båtkvoter ikke skal belastes. Som begrunnelse for dette er anført at linefiskerne har anledning til å fiske sei, makrell og sild til eget bruk, men blir lite utnyttet på grunn av at de fleste linefartøy ikke er rigget for slikt fiske. Et fellesfiske etter agn i regi av S/L Fiskernes Agnforsyning vil redusere agnkostnadene og i tillegg kunne gi agn av bedre kvalitet. Det vises til at det skal være røddåte i både sild, makrell og sei og at denne type fisk fanges i spesielle distrikter og årstider.

Reguleringsrådet ble orientert om henvendelsen under sak 9/03 på møte 11. juni 2003. Fiskeridirektøren la her til grunn at dersom næringen ønsket å bidra med en egen kvoteavsetning til dette formålet ville det kunne vurderes i forbindelse med reguleringene for 2004.

Fiskeridirektøren legger til grunn at kystlinefisket er et fiske som er lokalisert i distriktene og er av stor betydning for råstofftilgangen til lokal fiskeindustri. Styrking av kystlinefisket vil være styrking av næringsgrunnlaget i distriktene og bosettingen i distriktene. Kystlinefisket er også selektivt og ressursvennlig og et fiske som gir råstoff av meget god kvalitet.

Fiskeridirektøren finner imidlertid ikke at det er grunnlag for å unnta fra kvoteregneskapet eventuell sei, makrell eller sild som fanges for agnformål, med unntak av ordningen med fiske etter agn til eget forbruk.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet vurdere henvendelsen fra S/L Fiskernes Agnforsyning om å avsettes et eget kvantum sei, makrell og sild til agn i 2004. Et slikt kvantum må eventuelt trekkes fra den kvote som disponeres til norske fiskere før fordeling på fartøygrupper.

4.2. FORDELING AV KVOTEN PÅ REDSKAPSGRUPPER

I tråd med vedtaket fra Landsmøte i Norges Fiskerlag i oktober 2001 når det gjelder fordeling av kvoten av sei nord for 62°N på redskapsgrupper, vil Fiskeridirektøren foreslå følgende fordeling:

Tabell 10 Gruppekvoter 2004

Redskapsgruppe	%-andel	Gruppekvote (tonn)
Konvensjonelle redskaper	38%	58.520
Notgruppen	25%	38.500
Trålgruppen	37%	56.980

Reguleringene av de enkelte redskapsgrupper vil bli behandlet enkeltvis i det følgende.

4.3. REGULERINGER I NOTFISKET ETTER SEI

Tidligere ble notfisket periodisert i tillegg til at fisket ble stoppet i en periode om sommeren, for å utnytte den individuelle veksten som finner sted i sommerhalvåret. På Reguleringsrådets møte i desember i fjor ble det imidlertid enighet om å ikke anbefale en sommerstopp i 2003.

For å utnytte den individuelle veksten som finner sted i sommerhalvåret, kan det etter Fiskeridirektørens oppfatning være hensiktsmessig å stoppe fisket i en kortere periode om sommeren. Et slikt tiltak kan også være hensiktsmessig i forhold til ferieavvikling i industrien. I 2002 var notfisket stoppet fra 15. juli til 11. august.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet om å diskutere om det er hensiktsmessig med en stopperiode i seinotfisket i en kortere periode neste sommer.

Notfisket ble i år periodisert ved at 40% av kvoten ble avsatt til et fiske fra 1. januar til og med 13. juli, mens de resterende 60%, ble avsatt til et fiske fra og med 14. juli. Fiskeridirektøren er innstilt på videreføre året opplegg for 2004, som i hovedsak ivaretar hensynet til at hovedtyngden av fisket bør skje sent på sommeren.

Fiskeridirektøren foreslår at det for 2004 avsettes et kvantum på 15.400 tonn (40%) til et fiske fra og med 1. januar til og med 11. juli og 23.100 tonn (60%) til et fiske fra og med 12. juli, eventuelt etter en sommerstopp.

Maksimalkvotene i 2003 fremkom som et resultat av et regnestykke der en tok utgangspunkt i kvotestigen for 2001, justerte fordelingen mellom lengdegrupper i tråd med Landstyret i Norges Fiskarlag sitt forslag til fordeling av gruppekvoten mellom lengdegruppene, og deretter benyttet en ulik grad av overregulering mellom den minste fartøygruppen og de fire største. Overreguleringen i den minste gruppen var på 125% og 80% i de andre gruppene.

Av hensyn til drifts- og strukturordningen i 2004 er det etter Fiskeridirektørens oppfatning nødvendig å fastsette en gjennomgående stige for seinotflåten. Fiskeridirektøren er åpen for å diskutere hvilken stige som skal legges til grunn for 2004. I tabell 11 nedenfor har en som et regneeksempel benyttet årets kvotestige og en noe høyere overregulering av maksimumkvotene for 2004 enn for 2003.

Maksimalkvotene ved årets begynnelse i år ga en samlet overregulering på ca 80%, omtrent på samme nivå som i 2002. Basert på erfaringene fra fisket er Fiskeridirektøren innstilt på å fastsette maksimumkvoter for 2004 som totalt sett gir noe større overregulering enn i år. Stor overregulering kan ved gode fangstforhold føre til et uforutsigbart styrtfiske med redusert lønnsomhet som konsekvens for både fangstledd og landside.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet diskutere hvilken stige som skal legges til grunn. Under forutsetning av årets stige, foreslås en samlet overreguleringsgrad på om lag 100%, med maksimalkvoter som vist i tabell 11.

Tabell 11 Maksimalkvoter fordelt etter lengde. Notfisket

Kvotegruppe	Lengdegrupper	Maksimal- kvoter 2003	Kvote- stige 2003	Maksimal- kvoter 2004
Under 15 meter	under 15 meter	182	1,00	200
15 – 20,99 meter	15 – 20,9 meter	273	1,50	300
Over 21 meter	21 – 22,9 meter	369	2,03	406
	23 – 25,9 meter	443	2,43	486
	26 meter og over	514	2,82	564

Inndelingen i tre lengdegrupper som vist i tabell 2 har i praksis vist seg lite hensiktsmessig.

Fiskeridirektøren foreslår at notfisket i 2004 reguleres med en samlet gruppekvote.

Fiskeridirektøren kan endre/oppheve maksimalkvotene, oppheve gruppekvoten for not dersom utviklingen i fisket skulle gjøre dette nødvendig.

Fiskeridirektøren foreslår at forlengelse eller utskiftning til et større fartøy etter 28. april 1999, ikke skal gi grunnlag for økt kvote.

Fiskeridirektøren foreslår at ved utskiftning til et mindre fartøy skal kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde.

4.4. REGULERINGER AV SEIFISKET MED KONVENSJONELLE REDSKAPER

4.4.1. Fartøy på 28 meter og over

Landsmøtet i Norges Fiskarlag foreslår i sine vedtak at 11% av den konvensjonelle kvoten skal tildeles fartøy på 28 meter og over.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 28 meter og over skal ha en andel på 11% av den konvensjonelle kvoten. Dette utgjør 6.437 tonn sei.

For å kunne delta i fisket etter sei med garn i 2004, må fartøyet ha hatt adgang til å delta i fisket etter sei med garn for fartøy på 28 meter og over i 2003.

I 2003 har fartøy på 28 meter og over fisket til sammen 5.313 tonn pr 9. november, slik at det gjenstår 1.124 tonn av gruppekvoten på 6.437 tonn. Bifangstavsetningen er på 750 tonn, og pr 9. november er det fisket 161 tonn sei av denne bifangstavsetningen. Fartøy på 28 meter eller over som ikke har adgang til å delta i det direkte fisket, kan som nevnt ha inntil 50% bifangst så lenge det direkte fisket er åpent.

Fiskeridirektøren foreslår at det avsettes 750 tonn av gruppekvoten for fartøy på 28 meter og over til dekning av bifangst. Når det direkte fisket er stoppet eller når det enkelte fartøy har fisket sin maksimalkvote, settes bifangstprosenten til 10%.

Basert på erfaringene fra årets fiske og basert på landindustriens behov for råstoff i første halvår er det hensiktsmessig å legge inn en overregulering ved beregning av maksimalkvoten for denne fartøygruppen. Maksimalkvoten på 300 tonn fra årets begynnelse, som senere er blitt økt to ganger, medførte en overregulering av gruppekvoten på anslagsvis 14%. For å sikre at en større del av gruppekvoten blir utnyttet i første halvår neste år, vil Fiskeridirektøren øke overreguleringen fra årets begynnelse i forhold til 2003.

Fiskeridirektøren foreslår at fartøy på 28 meter og over reguleres med en generell maksimalkvote på 325 tonn.

Dette gir en overregulering på ca 20% .

4.4.2 Fartøy i gruppe II under 28 meter

Under sak 13 har Fiskeridirektøren foreslått at fartøy i gruppe II skal ha en andel på 14% av den konvensjonelle kvoten i 2004 som gir en gruppekvote på 8.193 tonn.

På fartøynivå har fartøyene i gruppe II i år blitt regulert med samlekvoter. Når det gjelder reguleringer av gruppe II i 2004, vises det til sak 13 punkt 3.3 om samlekvoter.

4.4.3 Fartøy under 28 meter i gruppe I

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvoten for fartøy i gruppe I settes til 43.890 tonn.

På samme måte som for seinotflåten vil det av hensyn til drifts- og strukturordningene være nødvendig å fastsette en gjennomgående stige.

Hvilken stige som skal legges til grunn må Reguleringsrådet diskutere, men av hensyn til drifts- og strukturordningen ser Fiskeridirektøren det som en fordel at samme stige benyttes for å fordele kvoter av torsk, hyse og sei mellom fartøyene.

I tabell 12 har en som et regneeksempel lagt til grunn den torskestigen som ble benyttet i 2003. Stigen er omregnet til å starte på kvotefaktor 1,0.

Tabell 12, Kvotefaktorer

Fartøy lengde	Kvotefaktor	Fartøy lengde	Kvotefaktor
0 - 6,9 m	1,00	17 - 17,9 m	6,62
7 - 7,9 m	1,21	18 - 18,9 m	7,31
8 - 8,9 m	1,36	19 - 19,9 m	7,93
9 - 9,9 m	1,72	20 - 20,9 m	8,48
10 - 10,9 m	1,95	21 - 21,9 m	8,21
11 - 11,9 m	2,52	22 - 22,9 m	8,55
12 - 12,9 m	3,08	23 - 23,9 m	8,90
13 - 13,9 m	3,83	24 - 24,9 m	9,24
14 - 14,9 m	4,41	25 - 25,9 m	9,52
15 - 15,9 m	5,38	26 - 26,9 m	9,86
15 - 15,9 m	5,38	27 - 27,9 m	10,14
16 - 16,9 m	6,00		

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet diskutere hvilken stige som skal legges til grunn.

Fartøy under 15 meter vil bli regulert med samlekvoter, jfr sak13.

Gitt at kvotestigen i tabell 12 legges til grunn, blir gruppekvoten for fartøy i gruppe I på 43.890 hvorav 23.954 tonn til fartøy under 15 meter og 19.936 tonn til fartøy mellom 15 og 28 meter.

4.4.4. Regulering av fartøy mellom 15 og 28 meter i Gruppe I

Når det gjelder fartøy på 15 meter og over kan et alternativ være å videreføre samme reguleringsopplegg som i inneværende år, dvs maksimalkvoter, bifangstordning og to perioder. Et annet alternativ vil være å innføre en tilnærmet fartøykvoteregulering også i fisket etter sei, jfr sak 13 punkt 5.2.2. der reguleringsopplegget for hyse diskuteres.

I forhold til drifts- og strukturordningen vil det være hensiktsmessig å ha et opplegg basert på noenlunde garanterte kvoter, slik at den som går inn på drifts- eller strukturordning har rimelig sikkerhet for å få fiske den kvote han/hun inngår avtale om å disponere gjennom drifts- og strukturordningen.

Også ut fra et forenklingsperspektiv vil fartøykvoter være å foretrekke framfor maksimalkvoter, bifangstordning og periodisering.

Som følge av at det er stor variasjon når det gjelder utnyttelsen av seikvotene i gruppen 15 til 27,9 meter kan det være vanskelig å finne rett nivå med hensyn til overregulering dersom man skal gå inn på en fartøykvoteregulering. For å kunne gi løfte om garanterte kvoter må overreguleringen settes relativt lavt for så eventuelt bli vurdert på nytt for eksempel i slutten av april, eller i forbindelse med reguleringsrådsmøtet i mai/juni. En fartøykvoteregulering vil innebære at fartøyene må dekke bifangst innenfor fartøykvotene og at en ikke har en periodisering.

For fartøy mellom 15 og 27,9 meter kan overreguleringen settes relativt høyt selv om man innfører fartøykvoteregulering i seifisket. Dette som følge av stor variasjonen i utnyttelsen av en eventuell fartøykvote. En kvoteenhet på 8,7 tonn vil i alle fall kunne sies å være en fartøykvote dersom en tar utgangspunkt i årets torskestige. Det vil medføre en fartøykvote på 46,8 tonn for et fartøy på 15 meter og 88,2 tonn for et fartøy på 27 meter. Dette innebærer en overregulering på ca 75%.

Fiskeridirektøren ber Reguleringsrådet ta stilling til valg av reguleringsprinsipp for fartøy mellom 15 og 27,9 meter i seifisket.

Uten overregulering vil den minste kvoteenheten i tabell 12 være 5 tonn. Erfaringene fra årets fiske der maksimalkvotene ble opphevet 1. september, tyder imidlertid på at nivået på maksimalkvotene ved årets begynnelse i år kunne vært satt høyere. I tillegg til størrelsen på maksimalkvoten vil forhold som pris og tilgjengelighet også påvirke fisketakten i seifisket. I 2003 var maksimalkvotene ved årets begynnelse overregulert med ca 164%. Noe av den svake fangstutviklingen i 2003 skyldes neppe for liten overregulering fra årets begynnelse, men heller lave priser. En økt overregulering vil derfor ikke nødvendigvis stimulere til et økt uttak av sei i 2004. Stigen i tabell 12 er også brattere enn årets stige, noe som tilsier en noe lavere overregulering. I tabellen nedenfor er det beregnet maksimalkvoter basert på en overregulering på 150%, litt lavere enn i 2003.

Gitt at stigen i tabell 12 benyttes og overreguleringsgraden settes til 75% alternativt 150%, vil fartøyene mellom 15 og 28 meter få følgende fartøykvoter/maksimalkvoter:

Tabell 13 Fartøykvoter/maksimalkvoter 2004

Fartøylengde	Fartøykvoter med 75% overreg.	Maksimalkvote med 150% overreg.
15 - 15,9	46,8	66,7
16 - 16,9	52,2	74,4
17 - 17,9	57,6	82,1
18 - 18,9	63,6	90,6
19 - 19,9	69,0	98,3
20 - 20,9	73,8	105,2
21 - 21,9	71,4	101,8
22 - 22,9	74,4	106,0
23 - 23,9	77,4	110,4
24 - 24,9	80,4	114,6
25 - 25,9	82,8	118,0
26 - 26,9	85,8	122,3
27 - 27,9	88,2	125,7

Dersom en velger en maksimumkvoteløsning, er det nødvendig med en egen bifangstordning. Det er i år tillatt med inntil 25% bifangst av sei ved fisket etter andre arter ved landing, mens det i den enkelte fangst er tillatt med en bifangst på inntil 50%. Bifangstprosenten på 25% avregnes av samlet fangst pr uke, og samlet bifangst pr fartøy skal ikke utgjøre mer enn 40% av fartøyets maksimumkvote på årsbasis. I 2003 ble det ikke avsatt et eget kvantum til å dekke bifangst, slik at dersom det hadde blitt nødvendig, måtte fisket ha blitt stoppet så tidlig at det gjenstående kvantum hadde vært stort nok til å dekke bifangst. Denne bifangstordningen kan det i en maksimumkvoteregulering være hensiktsmessig å videreføre.

4.4.5. Beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy

I henhold til deltakelsesforskriftene kan Fiskeridirektøren gi deltakelsesadgang til erstatningsfartøy. Bestemmelser om beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy fremgår av forskriften om regulering av fisket. Reglene om beregning av kvote ved utskiftning og forlengelse av fartøy er begrunnet ut i fra kapasitetshensyn. En skal ikke kunne oppnå økte kvoter ved utskiftning til større fartøy eller ved å forlenge fartøyet. For å hindre økt kapasitet bør en ikke foreta endringer i gjeldende datoer for fastsettelse av kvote ved utskiftning og forlengelse.

Fiskeridirektøren foreslår at en viderefører de skjæringsdatoer en har når det gjelder beregning av fartøyenes individuelle kvoter. Fiskeridirektøren foreslår dessuten å videreføre ordningen med at kvoten ved utskifting eller forlengelse til større fartøy etter skjæringsdatoen skal beregnes etter utskiftingsfartøyets lengde før skjæringsdatoen. Også ved utskiftning til mindre fartøy skal kvoten beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde.

Fiskeridirektøren foreslår at en viderefører disse bestemmelsene.

På samme måte som i reguleringen av fisket etter torsk med konvensjonelle redskap nord for 62°N, har de ovenfor nevnte reglene ikke omfattet tilfeller hvor fartøyet har vært forkortet, noe som innebærer at man ved forkorting av fartøyet har kunnet få kvoten fastsatt etter et lavere beregningsgrunnlag enn før forkorting. Fiskeridirektøren mener at det også i fisket etter sei bør være slik at man ved forkorting av fartøyet ikke får endret beregningsgrunnlaget for kvoten.

Fiskeridirektøren foreslår derfor at fartøy som ved ombygging får forkortet sin faktiske lengde, skal få kvoten beregnet etter lengden ført i merkeregisteret senest 31. desember 2003, eller godkjent målebrev datert senest samme dato.

4.5. REGULERINGER I TRÅLFISKET ETTER SEI

En norsk totalkvote på 154.000 tonn gir som i 2003 en trålkvote på 56.980 tonn i 2004.

4.5.1 Bifangst av sei i industritrålfisket nord for 62°N

Som det fremgår av tabell 7 foran, blir det i tillegg til det direkte trålfisket, også tatt sei som bifangst i trålfisket etter sild, øyepål og vassild nord for 62°N. Pr 9. november 2003 utgjør dette ca. 365 tonn.

Trålere som driver et industritrålfiske med småmasket trål kan med hjemmel i §19 i maskevidde- og minstemålsforskriften ha inntil 20% bifangst av torsk, hyse og sei til sammen regnet i vekt av hele fangsten ombord. Denne regel gjelder ikke ved fiske etter tobis. Trålere med vassildtråttillatelse har en tilsvarende bifangstadgang begrenset til 10% nord for 64°N.

Tråltillatelsen (Nordsjøttillatelse) som gir adgang til å fiske bl.a. øyepål med småmasket redskap, er begrenset til å gjelde syd for 64°N. Fartøy med vassildtråttillatelse kan fiske i området mellom 62°N og en rett linje trukket mellom Myken fyr og posisjon 67°30'N 9°10'Ø.

Bifangstreglene er et kompromiss mellom hensynet til at fartøyene skal kunne utøve et lovlig industritrålfiske og hensynet til å begrense bifangstadgangen så mye som mulig for i størst mulig utstrekning unngå bl.a. torsk, hyse og sei i fangstene.

Fiskeridirektøren forslår at det avsettes et kvantum på 1.000 tonn til dekning av bifangst i industritrålfisket nord for 62°N, og at denne trekkes fra seitrålerne gruppekvote.

For å unngå en overskridelse av avsetningen i 2004 og samtidig begrense seifisket med småmasket trål, er det også for 2004 nødvendig å sette et tak på hvor mye bifangst det enkelte fartøy kan fiske i løpet av året. Så langt i år har bare 5 nordsjøtrålerne fisket mer enn 50 tonn sei som bifangst.

Fiskeridirektøren forslår at det enkelte fartøy som fisker i medhold av en nordsjøtråttillatelse eller en avgrenset nordsjøttillatelse, ikke kan fiske mer en 50 tonn sei som bifangst.

4.5.2 Fordeling av seikvoten nord for 62°N mellom trålere med torsketråttillatelse og trålere med seitråttillatelse

Fiskeridirektøren foreslår at kvoten på 56.980 tonn, blir fordelt med en andel på 80% til torsketrålerne og 20% til trålere med seitråttillatelse. Når bifangstadgangen på 1.000 tonn til nordsjøtrålerne trekkes fra seitrålerne gruppekvote, gir dette seitrålerne en gruppekvote på 10.396 tonn mens torsketrålerne får en gruppekvote på 45.584 tonn.

4.5.3. Torsketrålerne

Som kjent har en lagt til grunn en fordeling mellom trålgruppene som gir fabrikktrålerne en andel av gruppekvote på 22,3%, ferskfisk/rundfrysetrålere 37,7%, mens småtrålere gis en andel på 20%. Kvote til de enkelte gruppene ble deretter delt likt mellom antall fartøy i hver gruppe. Dette ga følgende forhold mellom fartøykvoter:

Fabrikktrålere	1,32
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00
Småtrålere	0,58

Enhetskvoteordningen medfører at antall kvotefaktorer vil på det nærmeste være konstant til ordningen utløper om 12 – 13 år, samtidig som antall fartøy blir redusert. Flere ferskfisk- og rundfrysetrålere har gjennom denne ordningen skaffet seg småtrålerkvoter slik at fordelingen mellom gruppene er endret samt at fartøy i de enkelte gruppene vil ha forskjellige kvoter.

For 2004, foreslår derfor Fiskeridirektøren at torsketrålerne sin gruppekvote blir fordelt på grunnlag av følgende kvotefaktorer som gir disse kvotene:

Tabell 14 Kvotefaktorer og fartøykvoter 2004

Trålgruppe	Faktor	Fartøy kvote
Fabrikktrålere	1,32	663
Ferskfisk-/rundfrysetrålere	1,00	502
Småtrålere	0,58	291

Fartøykvotene skal også dekke bifangst av sei i andre fiskerier. Fiskeridirektøren kan justere fartøykvotene dersom dette er nødvendig for at torsketrålernes gruppekvote på 45.584 tonn skal bli oppfisket.

4.5.4. Fartøy med seitråltillatelse

Som nevnt foran foreslås seitrålerens gruppekvote i 2003 satt til 10.396 tonn.

Fiskeridirektøren foreslår at gruppekvote for seitrålere fordeles som i 2003 som fartøykvoter på de enkelte fartøy etter de samme kvotefaktorer som i 2003:

Tabell 15 Kvotefaktorer, antall fartøy og fartøykvoter 2004

Kvotefaktor	Antall fartøy	Fartøykvote
0,35	1	281
0,75	6	602
0,85	6	682
1,00	3	803

For å hindre en uhensiktsmessig kvotemotivert kapasitetsoppbygging i seitrålgruppen, foreslår Fiskeridirektøren å videreføre ordningen som innebærer at utskiftning eller forlengelse av fartøyet etter 1. januar 1998 ikke gir grunnlag for økt fartøykvote. Dette betyr at ved utskiftning eller forlengelse til større fartøy etter 1. januar 1998 skal erstatningsfartøyets kvote beregnes etter utskiftningsfartøyets lengde før nevnte skjæringsdato.